DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)
27. november 1991 *

I sag C-273/90,

angående en anmodning, som Hessisches Finanzgericht i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Meico-Fell

mod

Hauptzollamt Darmstadt,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter (EFT L 197, s. 1),

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, F. A. Schockweiler, og dommerne P. J. G. Kapteyn, G. F. Mancini, C. N. Kakouris og M. Díez de Velasco,

generaladvokat: W. Van Gerven
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

* Processprog: tysk.

— Meico-Fell ved advokat Wolfgang Wirth, Frankfurt am Main

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved René Barents, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af Roberto Hayder, tjenestemand i Forbundsrepublikken Tysklands Forbundsøkonomiministerium, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste som led i turnusordningen for embedsmænd fra medlemsstaterne

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at Kommissionen har afgivet mundtligt indlæg i retsmødet den 20. juni 1991,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 26. september 1991,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 28. august 1990 indgået til Domstolen den 11. september 1990 har Hessisches Finanzgericht i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter (EFT L 197, s. 1).

2 Spørgsmålet er blevet rejst under en sag, som Meico-Fell, Tröse / Weinheim, Forbundsrepublikken Tyskland, har anlagt til prøvelse af en afgørelse om efteropkrævning af importafgift for virksomhedens indførsel af beredte vaskebjørneskind i 1980.

3 I sommeren 1983 blev det under en virksomhedskontrol, som Hauptzollamt Darmstadt foretog hos Meico-Fell, konstateret, at sagsøgeren havde sendt rå vaskebjørneskind til en virksomhed i Canada med henblik på beredning og derefter havde indført dem igen toldfrit i december 1980, idet de blev angivet som »rå pelsskind af andre dyr«. Der var således blevet betalt for lidt i told, og toldmyndighederne traf derfor den 24. maj 1984 afgørelse om efteropkrævning af differencen.

4 Meico-Fell påklagede uden resultat afgørelsen og anlagde derefter sag ved Hessisches Finanzgericht. Sagsøgeren har herunder gjort gældende, at retten til opkrævning af de omhandlede afgifter i henhold til artikel 2 i forordning nr. 1697/79 er forældet efter udløbet af fristen på tre år, og at forordningens artikel 3, hvorefter der ikke indtræder forældelse, hvis der foreligger en handling, der vil kunne undergives strafferetlig forfølgning, ikke finder anvendelse på virksomheden, idet den uagtsomhed i forbindelse med toldangivelsen, som kan tilregnes virksomheden eller dens repræsentant, ikke er en sådan handling.

5 Hessisches Finanzgericht fandt, at sagens udfald afhænger af fortolkningen af nævnte artikel 3, og besluttede derfor at udsætte sagen og forelægge følgende præjudicielle spørgsmål for Domstolen:

»Skal artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter (EFT L 197, s. 1), fortolkes således, at udtrykket 'en handling, der vil kunne undergives strafferetlig forfølgning', kun omfatter handlinger, der i medlemsstatens retssystem formelt henhører under strafferetten, eller omfatter det enhver overtrædelse af skatte- og afgiftsbestemmelser, der er undergivet en længere forældelsesfrist?«

6 Det fremgår af forelæggelseskendelsens grunde, at skatte- og afgiftssvig efter tysk ret er en handling, der kan undergives strafferetlig forfølgning, mens groft uagt-

som skatte- og afgiftsunddragelse kun er en såkaldt »Ordnungswidrigkeit« [1]. For begge overtrædelser gælder en forlænget forældelsesfrist.

7 Vedrørende hovedsagens faktiske og retlige omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og de skriftlige indlæg, der er indgivet til Domstolen, henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

8 Artikel 3 i forordning nr. 1697/79 indeholder følgende bestemmelse:

»Den i artikel 2 omhandlede tidsfrist finder ikke anvendelse, såfremt de kompetente myndigheder fastslår, at de på grund af en handling, der vil kunne undergives strafferetlig forfølgning, ikke har været i stand til nøjagtigt at fastsætte den forskriftsmæssige import- eller eksportafgift for den pågældende vare.
I så fald foretager de kompetente myndigheder efteropkrævningen efter de bestemmelser, der er gældende herfor i de respektive medlemsstater«.

9 Det fremgår af den sammenhæng, hvori denne bestemmelse blev vedtaget, at udtrykket »en handling, der vil kunne undergives strafferetlig forfølgning« omfatter handlinger, der i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvis kompetente myndigheder foretager efteropkrævning, anses for strafbare handlinger efter den nationale strafferet.

10 Denne fortolkning bekræftes ved en gennemgang af de andre sprogversioner, der er affattet entydigt.

1 — O. a.: Ordnungswidrigkeiten er retsstridige handlinger, der ikke har et kriminelt indhold, og som ikke kan straffes, men for hvilke der kan pålægges en bøde.

11 Det bemærkes, at den betydning, der således tillægges udtrykket »en handling, der vil kunne undergives strafferetlig forfølgning«, er i overensstemmelse med de krav, der stilles til retssikkerheden. Den omstændighed, at en nærmere angivet handling pålægges en strafferetlig sanktion, er et entydigt kriterium, der sikrer, at den omhandlede bestemmelse anvendes konsekvent, både i forhold til den virksomhed, der undergives forfølgning for en sådan handling, og den myndighed, der skal gennemføre efteropkrævningen. Dette retssikkerhedshensyn er særlig vigtigt, når det som i den foreliggende sag drejer sig om en ordning, der indebærer økonomiske følger for virksomhederne.

12 Anvendelsen af dette kriterium kan ganske vist på grund af indholdet i strafferetsbestemmelserne i medlemsstaterne føre til forskellige resultater. Dette skyldes imidlertid, at den strafferetlige kvalifikation af en bestemt handling på fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin ikke er harmoniseret og derfor henhører under national ret.

13 Det af Hessisches Finanzgericht stillede spørgsmål må herefter besvares med, at artikel 3 i Rådets forordning nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter, skal fortolkes således, at udtrykket »en handling, der vil kunne undergives strafferetlig forfølgning« kun omfatter handlinger, der i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvis kompetente myndigheder foretager efteropkrævning, anses for strafbare handlinger efter den nationale strafferet.

Sagens omkostninger

14 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af Hessisches Finanzgericht ved kendelse af 28. august 1990, for ret:

Artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter, skal fortolkes således, at udtrykket »en handling, der vil kunne undergives strafferetlig forfølgning« kun omfatter handlinger, der i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvis kompetente myndigheder foretager efteropkrævning, anses for strafbare handlinger efter den nationale strafferet.

Schockweiler Kapteyn

Mancini Kakouris Díez de Velasco

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 27. november 1991.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

F. A. Schockweiler
Formand for Sjette Afdeling